D·N 6/9 1955

Hr Nothin bland statsmakterna

Förre överståthållaren Torsten Nothins bok Från Branting till Erlander (Wahlström och Widstrand) består dels i memoarer, dels i en samling uppsatser, som huvudsakligen går ut på kritik av socialdemokratin och regeringsverksamheten efter 1945. Memoarerna är personliga i den meningen att författaren ständigt står i centrum, men de innefattar högkomster endast från den politiska och administrativa verksamheten. Man får intrycket av en duglig, på många skilda områden arbetande, ytterst ambitiös ämbetsman. Detta intryck förmedlas inte så mycket genom skryt — ehuru sådant inte saknas — som genom att berättelsen vittnar om intresse i och intresse för de skilda arbetsuppgifterna. Glans, humor och stora perspektiv saknas helt. Knappast en glimt av kultur i vidare mening eller ens av politisk bildning utanför det professionella. Det är typiskt att författaren inte är säker på vad valrörelserna gällt — han skriver att vissa frågor "sannolikt" stått i förgrunden — och att han för att ge en historisk bakgrund citerar långa stycken ur Hildebrands usla kungabiografi. Viljan, energin, skickligheten kan inte övervärderas på människligt konventionella och torftiga. Trots detta är boken inte tråkig; man rycks med av Nothins intresse för sig själv, för det han sysslar med.

Det är naturligt att då Nothin, som varit ledamot av fyra socialdemokratiska ministärer, nu avfallit från och hårt angriper sitt gamla parti, dessa avsnitt i boken blivit särskilt uppmärksammade. I några detaljer är också den kritik som framförs av värde och betydelse. Men det är förfelat att söka begagna hr Nothin "som slagträ mot de gamla kollegerna. Helg-Boken visar att hans politiska insikter och idéer är föga utvecklade. Nästan allt ont han säger om regeringen har sagts bättre förut; då han kommer med något nytt är det merendels överdrivet eller till ytterlighet förenklat.

Hr Nothin har redan många gånger kallats en grå eminens, och särskilt har han under Gustaf V:s tid ansetts vara en kraft bakom tronen. Men man vet i själva verket föga om hur det förhållit sig. Det är tydligt att Nothin, som enligt gammal sed som överståthållare skulle beskåda kungen varje vecka, haft stor glädje av dessa visiter och under vissa skeden på något underligt sätt känt sig bära ett högsta ansvar; då och då under kriget underblåste några tidningar den högtidlige överståthållarens självuppskattning genom att tala om honom som "den starke mannen" som komma skulle. Några bevis på att han haft stort inflytande i stora saker under denna tid finns emellertid inte. Han hade själv förstånd att ställa sig skeptisk till kung Gustaf V:s propåer om statsministerskap under vinterkrigets kris. Falska grå eminenser är vanligare än autentiska, och det finns starka skäl att placera hr Nothin i den första kategorin. Hela hans idépolitiska och kulturella gardérob för tanken på kejsarens nya kläder.

Låt oss övergå till att på några konkreta punkter bevisa den Nothinska redogörelsen.

Statsministern är den mediem av regeringen som hr Nothin med särskild frenesi angriper. Bl. a. kritiseras hr Erlanders uppträdande i den s. k. Molandeaffären vid 1948 års val. Kritiken är utan tvivel riktig ställd som statsministern bar sig simpelt åt i denna affär liksom i flera andra sammanhang; speciellt motsjudande verkar det att han vecka efter vecka lät den lögnaktiga kampanjen i Morgon-Tidningen — som gick ut på att folkpartiet trots dess ledande mäns förnekanden skulle ha miljoner insatta på en Stockholmsbank — fortsätta utan att ingripa med en utredning och sedermera, då en utredning i sista stund anordnades, skröt över sin rättfärdighet. Men då hr Nothin från ett enskilt samtal med hr Erlander meddelar att denne skulle varit tveksam om en utredning med tanke på att dess resultat kunde «snallera i ett nederlag för det socialdemokratiska partiet kan dessa uppgifter knappast stärka intrycket av ministeriell tvivelaktighet. Att hr Erlander i ett privatsamtal sagt att han var ovalig för konsekvenserna av en utredning bestyrker blott det uppenbara och ostridiga att han i det längsta undvek en sådan utredning med hänsyn till dess följder för valutgången.

Hr Nothins hat (torde är knappast för starkt) mot socialdemokratins nuvarande ledning synes till väsentlig del vara betingat av konflikterna mellan de båda parterna i Haijbyaffären. Enligt Nothins uppfattning har socialdemokratiska regeringsmedlemmar och en rad andra personer blivit djupt kompromitterade i denna affär; på socialdemokratiskt håll har därmot antnytts att den dåvarande överståthållaren skulle vara kompromitterad. Båda de stridande har efter allt att döma rätt i sin uppfattning om motparten; saken behandlas närmare i nedanstående underledare.

En detalj i hr Nothins framställning som är ägnad att väcka uppmärksamhet är påståendet att kung Gustaf V inte skulle ha hotat med abdikation på sommaren 1941 då frågan, om transitering av den tyska Engelbrechtsdivisionen från Norge till Finland var före. Det är inte omöjligt att Nothin har rätt, men de skäl han anför är ytterligt svaga. Framför allt hävdar han att statsminister Per Albin Hansson inte två år senare skulle ha kunnat hylla kungen i så varma ordalag vid 85-årsdagen därest ett abdikationshot förelegat. Självfallet kunde Per Albin Hansson ha prisat kungens insatser på bemästrandet såsom alldeles oberoende av vad som förekommit vid transiteringsbesöket; om sanningen ligger något undgår på denna punkt; man måste inom parentes sagt vara bra kräsen på kungligt förtroende för att inte erinra sig att man mottagit ett intyg om att en viss person inte haft brottsliga sexuella förbindelser med modmarken. Senare kom emellertid Nothin ihåg att han erhållit intyget, som kan antas ha tillkommit genom "att hovet och Haijbys advokat lätt uppsatta förklaringen för att kunna förstöra bevisen om tidigare utbetalningar" (till Haijby). Nothin lade in förklaringen i ett förseglat kuvvolut och försåg detta "med en påskrift som tryggade Haijby mot misabruk" (oba.), dvs. handlingen skulle åberopas endast om Haijby kom med obehöriga anspråk på hovförvaltningen.

På hösten 1944 föranstaltade överståthållarämbetet en undersökning i vad mån de personer som innehade tillstånd att bedriva utskänkning av vin och sprit motsvarande de i rusdryckesförordningen angivna kompetenskraven. Enligt förordningen kan endast "den som dock alltför bisarrt. Skall alltså meningen vara att de kungliga i sådana affärer som Haijbyaffären stått alldeles utanför spelet, att det i själva verket är några hovmän som beslutat i stället för monarken och tronföljaren — i så fall blir slutsatsen att de kungliga inte har något att säga ens i de saker som personligen ang"r dem. Strävandet att skydda kungligheten är så genomskinligt att inte ens de mest välsinnade kan bli narrade.

Hr Nothin och Haijbyaffären

Den framställning hr Nothin ger av Haijbyaffären visar kanske bättre än något tidigare aktstycke vilken skandal i det svenska samhället denna affär utgjort. Nothins angrepp drabbar regeringen och hovet, främst justitieministern och riksmarskalken; det drabbar också de kungliga personer som reellt måste antas ha varit bestämmande, även om Nothin söker låta "hovet" bilda en skyddsmur för deras åtgärden. Men det framgår redan av den Nothinska redogörelsen och i än högre grad av andra aktstycken, som Nothin vid detta tillfälle finner lämpligt att hålla tyst om, att första överståthållaren själv hör till de djupast kompromitterade.

Det skulle föra för långt att än en gång genomgå denna affär. Det är emellertid nödvändigt att stanna vid några punkter där Nothin utan varje tvivel har rätt i sin kritik. Haijby hördes 1 september 1938 av polismyndigheten i Göteborg såsom misstänkt för stöldbrott mot minderåriga pojkar, men något åtal anställdes ej. Förhållandet måste sättas i sammanhang med att polisintendent Zetterquist i Stockholm, enligt den landsförde som skulle ha beslutat åtal, "för honom utalat att det vore ett önskemål på högsta ort att det icke bleve något åtal i ärendet". Om denna uppgift är riktig — och det är tydligt att Nothin anser detta — har alltså på kungens order en hög polistjänsteman i Stockholm meddelat en annan hög polistjänsteman att åtal i ett brottmål inte bör förekomma — och något åtal har inte heller kommit till stånd.

Nothin framhåller gång på gång att han vid upprepade tillfällen yrkat på åtal mot Haijby. Det är också tillfället var på hösten 1947, då frågan diskuterades i Nothins sjukrum mellan bl. a. justitieministern, riksmarskalken och överståthållaren. Men beslöt emellertid att inte anställa åtal. Av allt att döma har alltså justitieministern, hovrättsrådet Zetterberg, och riksmarskalken, förre justitieministern och hovrättspresidenten Ekeberg, av hänsyn till kungen ansett att åtal inte borde anställas mot en person som efter kungens död åtalades och dömdes till sex års straffarbete för utpressning på grund av sådana handlingar som diskuterades vid sammanträdet. Hr Zetterberg har sedermera kommit med oppenbara osanningar i denna sak, så i interpellationsdebatten den 15 maj 1953, då han frankt förnekade kännedom om varför åtal mot Haijby inte tidigare anställts. Hr Ekeberg har hållit tyst. Det är en tystnad som inte gärna kan vara mindre skandalös än öppna erkännanden.

Men hur är det med hr Nothin? Hans triumf i spelet är att han vid flera tillfällen krävt åtal, men det framgår tydligt av hans bok — och ännu mer av uppgifter han lämnat i annat sammanhang — att han tjänstgjort som rådgivare i Haijbyaffären och tillika, rimligen med Ssagn till allerhögsta önskningar, fungerat som beskyddare åt Haijby.

Då "hovet" på hösten 1938 ängstligt Nothins redogörelser ville bli av med Haijby, närmast i anledning av den förut berörda stöldtsaken, sökte man sedan Haijby intagita på sinnessjukhus få honom att resc vitomlands. Nothin underrättades om denna önskan, men säger sig ha avsatt "från åtgärder för att få Haijby utomlands". Om emellertid "hovet" trots detta avstyrkande ville få till stånd en utlandsresa, tillrådde Nothin att den "borde företagas till något land där pressen icke kunde antagas stå till förfogande för skandalskrivcrier". Som bekant skickades Haijby därefter till Tyskland. Överståthållaren hade alltså panna att samtidigt som han principiellt avstyrkte en utlandsresa för Haijby förrealå att en eventuell resa skulle ställas till ett land där man inte riskerade skandalskrivcrier, sålunda självfallet ett diktaturland. Nothin söker mildra sitt erkännande genom att dels tala om att han inte kunde hindra resan — det är svårt att överskrida denna graff av hyckleri — dels uppge att han först efteråt kom till "upptattningen att hovet främst ville undvika en rättegång rörande Göteborgsaffären".

Hos Nothin deponerades vid ungefär samma tid ett intyg från Haijby, enligt vilket denne icke skulle ha haft några sexuella förbindelser med kung Gustaf V. Då Tammelins utredning gjordes sade sig Nothin till en början inte känna till något om intyget, och hans första uppgift var att han inte visste något om detta punkt; man måste inom parentes sagt vara bra kräsen på kungligt förtroende för att inte erinra sig att man mottagit ett intyg om att en viss person inte haft brottsliga sexuella förbindelser med modmarken. Senare kom emellertid Nothin ihåg att han erhållit intyget, som kan antas ha tillkommit genom "att hovet och Haijbys advokat lätt uppsatta förklaringen för att kunna förstöra bevisen om tidigare utbetalningar" (till Haijby). Nothin lade in förklaringen i ett förseglat kuvvolut och försåg detta "med en påskrift som tryggade Haijby mot misabruk" (oba.), dvs. handlingen skulle åberopas endast om Haijby kom med obehöriga anspråk på hovförvaltningen.

På hösten 1944 föranstaltade överståthållarämbetet en undersökning i vad mån de personer som innehade tillstånd att bedriva utskänkning av vin och sprit motsvarande de i rusdryckesförordningen angivna kompetenskraven. Enligt förordningen kan endast "den som dock alltför bisarrt. Skall alltså meningen vara att de kungliga i sådana affärer som Haijbyaffären stått alldeles utanför spelet, att det i själva verket är några hovmän som beslutat i stället för monarken och tronföljaren — i så fall blir slutsatsen att de kungliga inte har något att säga ens i de saker som personligen ang"r dem. Strävandet att skydda kungligheten är så genomskinligt att inte ens de mest välsinnade kan bli narrade.

PRESSGRANNAR

Det finns anledning tro att hr Sträng är uppriktig och inte bara ställer sig nödbedd för något att bli övertalad. Försäljningen av Nothin till en början inte känna till något om intyget, och hans första uppgift var att han inte visste något om detta punkt; man måste inom parentes sagt vara bra kräsen på kungligt förtroende för att inte erinra sig att man mottagit ett intyg om att en viss person inte haft brottsliga sexuella förbindelser med modmarken. Senare kom emellertid Nothin ihåg att han erhållit intyget, som kan antas ha tillkommit genom "att hovet och Haijbys advokat lätt uppsatta förklaringen för att kunna förstöra bevisen om tidigare utbetalningar" (till Haijby). Nothin lade in förklaringen i ett förseglat kuvvolut och försåg detta "med en påskrift som tryggade Haijby mot misabruk" (oba.), dvs. handlingen skulle åberopas endast om Haijby kom med obehöriga anspråk på hovförvaltningen.

På hösten 1944 föranstaltade överståthållarämbetet en undersökning i vad mån de personer som innehade tillstånd att bedriva utskänkning av vin och sprit motsvarande de i rusdryckesförordningen angivna kompetenskraven. Enligt förordningen kan endast "den som dock alltför bisarrt. Skall alltså meningen vara att de kungliga i sådana affärer som Haijbyaffären stått alldeles utanför spelet, att det i själva verket är några hovmän som beslutat i stället för monarken och tronföljaren — i så fall blir slutsatsen att de kungliga inte har något att säga ens i de saker som personligen ang"r dem. Strävandet att skydda kungligheten är så genomskinligt att inte ens de mest välsinnade kan bli narrade.

Speciallinje krävs för arbetsstudier

En av de största rationaliseringskonferenser som hittills hållits i vårt land avslutades på måndagen på hotell Malmen i närvaro av bl. a. ett par hundra representanter för arbetsmarknadens huvudorganisationer och olika industrier.

Måndagens huvudfråga gällde näringslivets behov av och krav på utbildning av rationaliseringsfolk och inleddes av disponent G. Bryngé, Enköping. Han framhöll bl. a. att det aktuella problemet är att nu få fram tillräckligt mycket kvalificerad folk och effektiva organ för att på bästa sätt utnyttja de nya förfinade metoder i fråga om arbetsanalys, operationsanalys och annat som kan fördärtra vår arbetsekonomi och höja vår levnadsstandard.

Överdirektör Lundquist i överstyrelsen för yrkesutbildning redogjorde för en utredning om den tekniska skolutbildningen som befinner sig bl. a. att man skall föreslå statsmakterna att inrätta produktionstekniska linjer, avsedda för dem som en speciallinje för arbetsstudier vid de tekniska skolorna jämte normerande påbyggnadskurser.

Denna skyggehet inför en central styrd byråkrati kommer emellertid när den återfinnes hos en politiker i stora drag, som varken saknar ambition eller lust att uppträda. Hr Sträng går motvilling till uppgiften. Det brukar inte vara någon god början.

En orsak kan vara att hr Sträng vet med sig sakna några av de centrala meriterna. Att han står för till de nationalekonomiska skolorna, därför att han över huvud inte är nationalekonomiskt skolad, skall inte särskilt läggas honom till last; det kan lätt bli för mycket av misförstånd vetenskap i politiken.

Men det skulle inte ha skadat med litet mer av praktisk erfarenhet.

Hr Sträng säges vara en receptiv natur, och han kommer att få användning för den egenskapen. Sedan regeringen slagit under sig riksbanken vill det till att finansministern förstår något av den invecklade och känsliga mekanism han är satt att sköta. Med en novis som departementschef och en annan som riksbankschef för vi onekligen satas på herrarnas receptivitet.

Ansvaret för att hr Sträng får kämpa duktigt för att inte bli ett offer för nämnärens allmänna politik, vars mest utmärkande egenskap är att den inte medgivit någon förseelsefrihet för finansledningen i dess egentliga uppgifter. Uppdraget att trolla bort den inflation, som regeringspolitiken både förutsatt och åstadkommit, blev för mycket för en erfaren och handlingskraftig man som hr Sködt. Av de poster han beklätt var finansministerns den där han lyckades minst väl att påverka utvecklingen med en personlig insats.

Då man i somras i Finland, sedan Sovjet underkänt systemet med miljärbasen i norra länder, började undra om inte resonemanget kunde tillämpas på den ryska militärbasen Porkala i närheten av Helsingfors och under hand inhämtade upplysningar att tillståndet överförbes på bolaget Lido, fastän Haijby kvarstod som styrelseledamot.' Överståthållaren ansåg ser alltså att Haijby borde ha åtalats för stöldtbrott och utpressning och känner till att Haijby redan fällts för en rad grova förseelser, men överståthållarämbetet godkänner Haijby som en person "som gjort sig känd för ordentlighet samt prövas i övrigt vara lämplig för uppdraget" att vara medlem av en restaurangstyrelse. Här förreligger en ron och klar lägöverträdelse. Här är Nothin med att påstå att "hovet" inte spelat någon roll i sammanhanget?

Det vore lätt att dra fram en rad liknande omständigheter och förhållanden, men det lär vara onödigt. Det är också onödigt att göra några ytterligare reflexioner om vad "hovet", en nuvarande och en förutvarande justitieminister samt Stockholms överståthållare — för att blott nämna de allra främsta honnörspersonerna — gjort, underlåtit och hemlighållit i denna sak.

OHLIN: *Främsta kravet är pension åt alla*

Efter de senaste tio årens starka socialpolitiska expansion återstår i främsta rummet en lösning av frågan om tillfredsställande pension åt alla. Socialdemokraterna har börjat tala om "arbetarpensionering", men detta lär betyda att man inte önskar ett sådant system utan tvärtom en allmän pensionsförsäkring. Vartill tjänar då denna skyddande förklädnad i form av en orikdig beteckning? frågade professor Ohlin bl. a. i ett anförande vid folkpartiets ombudsmannakonferens vid Sånga-Säby på måndagen.

Vi i folkpartiet fäster stor vikt vid att en ordning skapas så att pensionsproblemet steg för steg kan lösas för de grupper som ännu inte har denna sak ordnad, förtsatte hr Ohlin.

Som huvudpunkter på den socialpolitiken under en tid framöver vill jag i övrigt framhålla två saker: det är mycket bra att möjligheter skapats att genom samhällets socialskydd skydda människorna mot nöd och svårigheter. Folkpartiet har med glädje medverkat till denna utveckling, men riskerna för missbruk av samhällets bistånd och för en oförsiktig tillämpning av reglerna tarvar en ständig uppmärksamhet från myndigheterna. Den enskildes eget primära ansvar för familjens och eget uppehälle är en värdefull tillgång i varje samhälle. Det kan och måste bevaras.

DAGENS NYHETER

TEGELBACKEN, STOCKHOLM 1
Telefon 22 40 00
för riksabonnat: 22 40 20
Telegramadress: *Dagenpeter*
Postgiro-Fiök (för annonser) nummer 1617 (för prenumeration)

Chefredaktör: *Herbert Tingsten* (Träffas säkrast kl. 11.30—14.30)
Politisk huvudredaktör: *Leif Kihlberg*
Redaktionschef och ansvarig utgivare: *Sten Rudenius*

Dagens Nyheters Aktieonsig: Verket, direktör: *Helge Hultbörn*

PRENUMERATIONSPRISER
I A — Stockholmsupplagan
Ytor-Örebro Övriga tidningsområden landet

Månad	kr.	6:75 6:25
Kvartal	kr.	19:75 18:25
Halvår	kr.	39:— 36:—

ANNONSPRISLISTA
återsand 1/1 1955 tillhandahålles på begäran.

Från starten nr 30552

Dagens Nyheters tryckeri, Stockholm 1955

En annan huvudsynpunkt på det framtida socialpolitiska reformarbetet är att den statliga socialförsäkringen främst bör sträva efter en "hotentrygghet", gällande en måttlig standard. Det bör överlämnas åt den enskilde att själv ordna kompletterande försäkringar, såvida och på det sätt han själv önskar och att göra uppoffringar i och för detta framtida standard. Det privata försäkringsväsendet har här en stor och växande uppgift att fylla.

EXTRA LONDONkrysning till biluststållningen i Earls Court

Fr. Göteborg 17 okt. Pris fr. 350:—
Fr. Malmö 18 okt. Pris fr. 335:—

SVENSKA LLOYD

HYLLOR

praktiska konstruktioner för kontor arkiv bibliotek laboratorier butiker privatinredn.

Sparrings

Försäljningsavd.: Karlavägen 89 — Stockholm Ö. Tel. 67 36 50 — 67 76 75 — 67 76 81

För Er som besväras av BRÄCK

står erfaren specialist till tjänst med lätta behandlingar

HERNIAPLAST bandage nya moderna metoden.

Till båda könen hälles bråcket i sitt rätta läge på mycket behagligt sätt utan vidstående dynor och fjädrar, alla slags kroppsansträngningar tillåtes.

Bråcklidande med vilket bråck som helst, även återfall efter operationen äro välkomna till gratis rådgivande konsultation och demonstration utan förbindelse.

I Sverige sedan 7 år välkänd specialist från Institutet för bråckskador. H. Saare, Valling. 38, Stockholm 1, Tel. 10 61 60.
Tidigare klienter som önskar justering, kontroll äro alltid gärna välkomna.
STOCKHOLM: varje torsdag o. fredag, kl. 10—13, 15—18 Centralmotagn. Valling. 38 (vid St. Bantorget).

TIDEN ÄR DYRBAR DIKTAFONER billiga

Med skriftlig garanti och till mycket förmånliga priser levererar vi obet. beg. diktafoner av kända märken som Aga, Edison, Dictaphone, Rex Recorder, Webster, Emidicta, Time Master o. a. Priser från kr. 75:—. Även likström.

BESÖK VÅR UTSTÄLLNING

AB SVENSK RECORDING
Västmannagatan 51
(ml. Obs.-g. och Odeng.)
31 59 55 — 30 79 91

DEN KONSTANTA CORDEN skapade förutsättning för en helt ny konstruktion av Firestones standarddäck. Således har däckets skulderpartier kunnat utformas så att bättre skydd och effektivare värmeavledning erhålles. Den nya stommen möjliggör även en kraftigare och segare slitbana, som ger 35 % för slitfria mil. Allt detta är fördelar, som endast Firestone med DEN KONSTANTA CORDEN kan erbjuda!

Kör på Firestone — för säkerhets skull!

Firestone Gummi AB, Stockholm
Tillverkare: Viskafors Gummifabrik AB, Viskafors

Affärskuv. 1000 sl. 8:50

Album blotthetra. blad 8:50
Dagl.-p. 74 gr. A 4 1.000 18:—
Gaffelpärm A 4-kv. 10 st. 8:50
Gemensl.-post A 4 gr. 1,000 6:75
Kollegieblock 100 blad 1:—
Frakturfritt service. T. 20 61 09

Kontorslagret
Gamla Brogatan 36, Stockholm.

välkommen till . . .

kl. 12 öppnar vi

FIAT

600 1100 1400 1900

Piggelino-midnattsrallvagnarc 1955! Robust och enkel konstruktion. Billiga reservdelar. Värme och defroster, underredsbehandling standard.

Midnattsrallsegrare 1955! Svensk gåstare i orientering och tillförlitlighet. Familjebilen med sportvagnens egenskaper.

Två nyheter presenteras

Fiat 1400 Taxi den 7-sitsiga extra rymliga taxi- och direktionsvagnen, elegant och bränslesnål — endast 1 l/mil. Finns även för dieseldrift.

Fiat 1100 I skåpvagn rymlig, praktisk, smidig och trevlig för snabb, ekonomisk varutransport. Lastar 800 kg.

Gratis olja till nya bilen!

I de första 10 Fiat 600, som säljs, är hela det rymliga främre bagagerummet fulltuvat med Olio-Fiat, Fiats egen olja — det kan bli en värdefull premiärpresent för Er!

på Stockholms stora bilgata

I dag öppnar Fiat sina nya utställnings- och försäljningslokaler på Stockholms stora bilgata SVEAVÄGEN 35—37.

Välkommen in, se och provkör bilarna med körglädje

Den starka, 5-sitsiga bruks- och familjevagnen med utrymme för 6. Hög marschfart med låg bränsleförbrukning.

Med lyx och "flytande" körning som standard. "Granluce" med specialkaross är våra vägars elegant.

FIAT

Våra Vägars Vagn

Svenska AB Fiat,

Svavägen 35-37. Tel. 10 38 54, 10 38 31.

Försäljning i Stockholm även genom auktoriserade återförsäljaren

AB AUTO-STANDARD

Birger Jarlsgatan 38. Tel. 23 25 60.
Adolf Fredriks Torg 5. Tel. 40 84 44.
Vällingby Centrum. Tel. 87 09 00.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.